Vec C-423/21

Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora

Dátum podania:

12. júl 2021

Vnútroštátny súd:

Oberster Gerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. jún 2021

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revisionsrekurs“ (ďalej len „žalobkyňa“):

Grand Production d.o.o.

Odporkyne v konaní o opravnom prostriedku „Revisionsrekurs“ (ďalej len „žalované“):

GO4YU GmbH

DH

GO4YU d.o.o Beograd

MTEL Austria GmbH

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Autorské právo – Návrh mediálneho podniku so sídlom v Srbsku na vydanie predbežného opatrenia proti prevádzkovateľke streamovacej platformy sídliacej v Srbsku, ktorá svoje vysielanie šíri po celom svete – Aj v Rakúsku, ako aj proti tretím osobám so sídlom v Únii zmluvne a/alebo majetkovou účasťou prepojeným s touto prevádzkovateľkou – Pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES – Zásada teritoriality – Článok 7 bod 2 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012

Prejudiciálne otázky

I. Má sa pojem „verejný prenos“ uvedený v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) vykladať v tom zmysle, že ho uskutočňuje priamy prevádzkovateľ streamovacej platformy (ktorý v tomto prípade nemá sídlo na území Únie), ktorý

– sám rozhoduje o obsahu a zatemnení ním šíreného televízneho vysielania a technicky ho realizuje,

– má výlučné administrátorské práva pre streamovaciu platformu,

- môže mať vplyv na to, ktoré programy bude môcť koncový užívateľ prostredníctvom služby prijímať, avšak bez toho, aby mohol mať vplyv na obsah programov,

- a je jediným subjektom, ktorý kontroluje, ktoré programy a obsahy bude možné vidieť na jednotlivých územiach,

keď pritom súčasne

- používateľovi je sprostredkovaný prístup nielen k vysielaciemu obsahu, ktorého využívanie online dovolili príslušní vlastníci práv, ale aj k takému chránenému obsahu, v prípade ktorého nedošlo k príslušnému vysporiadaniu práv, a

- priamy prevádzkovateľ streamovacej platformy vie, že jeho služba umožňuje aj príjem chráneného vysielaného obsahu bez súhlasu vlastníkov práv tým, že koncoví zákazníci používajú VPN služby, ktoré predstierajú, že IP adresa a zariadenie koncového zákazníka sa nachádza na území, pre ktoré existuje súhlas vlastníkov práv, avšak

PRACOVNÝ DOKUMENT

- príjem chráneného vysielaného obsahu bez súhlasu vlastníkov práv bol prostredníctvom streamovacej platformy niekoľko týždňov fakticky možný aj bez tunelovania VPN?

II. V prípade kladnej odpovede na otázku I.:

Má sa pojem „verejný prenos“ uvedený v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES vykladať v tom zmysle, že ho vykonávajú aj tretie osoby (v tomto prípade so sídlom v Únii), ktoré sú zmluvne a/alebo majetkovou účasťou prepojené s prevádzkovateľom platformy opísaným v otázke I. a ktoré bez toho aby samy mali vplyv na zatemnenie a na programy a obsah vysielania prinášaného na platforme,

- propagujú streamovaciu platformu prevádzkovateľa a jej služby, a/alebo

- uzatvárajú so zákazníkmi skúšobné pripojenie automaticky končiace po 15 dňoch, a/alebo

- pre zákazníkov streamovacej platformy vykonávajú zákaznícky servis, a/alebo

- na svojej internetovej stránke ponúkajú platené pripojenie na streamovaciu platformu priameho prevádzkovateľa a potom vystupujú ako zmluvní partneri zákazníkov a príjemcovia platieb, pričom platené pripojenie sa vytvára tak, že zákazník je výslovne upozornený na to, že niektoré programy nie sú k dispozícii, iba v prípade, že konkrétne uvedie, že chce mať možnosť sledovať tieto programy, avšak ak to zákazník neuvedie, resp. sa na to konkrétne nespýta, nie je na to vopred upozornený?

III. Majú sa článok 2 písm. a) a písm. e), ako aj článok 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES v spojení s článkom 7 bodom 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1) vykladať v tom zmysle, že v prípade uplatňovania porušenia autorských práv a s nimi súvisiacich práv, ktoré zaručuje členský štát súdu konajúceho vo veci, je tento súd – pretože zásada teritoriality bráni výkonu súdnej právomoci vnútroštátnym súdom, pokiaľ ide o protiprávne konania, ku ktorým došlo v zahraničí –, príslušný iba na rozhodnutie o škode, ktorá bola spôsobená na území toho členského štátu, ku ktorému patrí, alebo môže alebo musí tento súd rozhodnúť aj o protiprávnych konaniach podľa tvrdení poškodeného autora spáchaných mimo tohto územia (po celom svete)?

Citované predpisy práva Únie

Článok 2 písm. a) a e), článok 3 ods. 1 a článok 5 ods. 2 písm. b) a ods. 5 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej

PRACOVNÝ DOKUMENT

spoločnosti (ďalej len „smernica 2001/29“), ako aj článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie 1215/2012“)

Citované vnútroštátne právne predpisy

§§ 15 ods. 1, 17 ods. 1, 18 ods. 3, 18a ods. 1, 59a, 76a UrhG

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

1 Žalobkyňa je spoločnosť podľa srbského práva so sídlom v Srbsku a produkuje televízne vysielanie, ktoré je v Srbsku vysielané vysielačmi spoločnosti PRVA a žalovanej v treťom rade, taktiež so sídlom v Srbsku, na jej streamovacej platforme go4yu.tv po celom svete. Žalovaná v treťom rade odvodzuje právo vysielať v Srbsku a v Čiernej Hore okrem iného štyri obľúbené zábavné televízne programy zo zmlúv so spoločnosťou PRVA; pre divákov, ktorí sa nenachádzajú v týchto krajinách, musia byť tieto zábavné programy „zatemnené“, takže sa nedajú ani vidieť ani počuť, pretože práva na vysielanie týchto relácií mimo týchto krajín patria výlučne žalobkyni. Keď je IP adresa, z ktorej sa pristupuje na platformu, priradená zariadeniu v inom štáte, žalovaná v treťom rade ako administrátor streamovacej platformy aktivuje zatemnenie; žalovaná v treťom rade je jediným subjektom, ktorý kontroluje, ktoré programy a aký obsah je možné sledovať na jednotlivých územiach. Diváci to však môžu obísť tak, že pomocou služby žalovanej v treťom rade sa spoja s VPN adresou, ktorá predstiera, že zariadenie sa nachádza v Srbsku alebo Čiernej Hore (poskytovatelia alebo aplikácie ponúkajú také služby, čo je žalovanej v treťom rade známe).

2 V období od 30. apríla 2020 do 15. júna 2020 bolo možné v Rakúsku sledovať štyri zábavné programy žalobkyne na streamovacej platforme žalovanej v treťom rade bez toho, aby bolo treba použiť VPN tunel.

3 Streamovaciu platformu go4yu.tv v Rakúsku propaguje žalovaná v prvom rade, rakúska kapitálová spoločnosť, ktorá so zákazníkmi uzatvára automaticky končiace skúšobné pripojenie a vykonáva pre nich zákaznícky servis. Konateľkou a jedinou spoločníčkou žalovanej v prvom rade je žalovaná v druhom rade. Žalovaná v treťom rade je jedinou spoločníčkou žalovanej v štvrtom rade, rakúskej kapitálovej spoločnosti, ktorá poskytuje platené pripojenie na streamovaciu platformu a vystupuje ako príjemca platieb.

4 Žalobkyňa písomnou výzvou zo 4. októbra 2019 upozornila žalovanú v prvom rade a žalovanú v treťom rade na porušovanie autorských práv, pretože jej štyri zábavné programy sa vysielajú bez jej súhlasu, a žiadala zdržania sa tohto konania. Podobné upozornenie spolu so žiadosťou o zdržanie sa takého konania adresovala žalobkyňa v druhej písomnej výzve žalovanej v prvom a v druhom rade z 25. februára 2020. Dňa 28. septembra 2020 Handelsgericht Wien

PRACOVNÝ DOKUMENT

(Obchodný súd Viedeň, Rakúsko) na základe návrhu na vydanie predbežného opatrenia vydal uznesenie, ktoré Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajinský súd Viedeň, Rakúsko) svojím uznesením z 28. januára 2021 sčasti potvrdil a sčasti zmenil. Predbežné opatrenie voči žalovanej v treťom rade nadobudlo právoplatnosť pre územie Rakúska, ale žalobkyňa by svojím opravným prostriedkom „Revisionsrekurs“ podaným na OGH chcela dosiahnuť, aby súd návrhu vyhovel voči všetkým štyrom žalovaným s celosvetovou pôsobnosťou.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

5 Žalobkyňa na podporu svojho návrhu na zdržanie sa konania uvádza, že konania všetkých spoločne konajúcich žalovaných sa majú považovať za vysielanie v zmysle § 17 rakúskeho Urheberrechtsgesetz (UrhG) (zákon o autorskom práve) a za verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 a zasahujú do výlučného vysielacieho práva žalobkyne.

6 Žalované v prvom, druhom a štvrtom rade proti tomu namietajú, že vzhľadom na to, že nie sú zodpovedné za obsah programov a že nedopustili sa protiprávneho konania, nie sú pasívne legitimované.

7 Žalovaná v treťom rade uviedla, že programy, ktoré na základe oprávnenia vysielala v Srbsku a v Čiernej Hore (v súlade s pokynmi skupiny PRVA), pre divákov mimo týchto krajín zatemňuje.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

8 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania treba chápať ako doplnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) vo veci C-426/21 (druhá prejudiciálna otázka v uvedenej veci).

9 Cieľom prvej a druhej prejudiciálnej otázky je objasniť, či sa popri žalovanej v treťom rade ako priamej prevádzkovateľke streamovacej platformy aj žalované v prvom, druhom a štvrtom rade musia zodpovedať za verejný prenos chráneného vysielaného obsahu v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

10 Bolo by to tak, keby stačilo vedomé uľahčenie protiprávneho konania tretej osoby (teda v tomto prípade porušenia autorského práva).

11 Keby sa však musela zohľadniť nejaká špeciálna vôľová zložka, žalované by sa nemuseli zodpovedať za verejný prenos.

12 Cieľom tretej prejudiciálnej otázky je objasniť, či sa v tomto prípade uplatní zásada teritoriality, podľa ktorej sa ochrana, ktorej sa žalobkyňa domáha, podľa rakúskeho práva vzťahuje len na Rakúsko a žalobkyňa preto môže uplatňovať iba nárok na zdržanie sa konania ohraničený na územie Rakúska.

PRACOVNÝ DOKUMENT

13 V právnej náuke je táto téza kritizovaná a argumentuje sa tým, že autorskoprávne nároky ako osobnostné práva [pozri rozsudok zo 17. októbra 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C- 194/16, EU:C:2017:766)] pôsobia univerzálne a vnútroštátne súdy ich môžu zaručovať po celom svete, pretože aj tu ide o jediné a nerozdeliteľné návrhy, a preto ich možno na základe judikatúry vyplývajúcej z rozsudkov Súdneho dvora zo 7. marca 1995, Shevill a i. (C-68/95, EU:C:1995:61, body 25, 26 a 32), a z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i. (C- 509/09 a C- 161/10, EU:C:2011:685), body 42 a 48, predložiť len súdu, ktorý je príslušný na rozhodnutie o celom nároku na náhradu škody.

14 Ako súd posledného stupňa je OGH povinný podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, ak správne uplatňovanie práva Únie nie je natoľko zjavné, že nezostáva priestor na rozumné pochybnosti. Také pochybnosti v prejednávanej veci existujú.

PRACOVNÝ DOKUMENT